

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 4C/72/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112209062
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adela Unčovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2015:1112209062.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I v konaní pred sudcom Mgr. Adelou Unčovskou v právnej veci navrhovateľa: A. X., U. N. X, XXX XX Y., zastúpený: JUDr. Stanislav Jakubčík, advokát, so sídlom Kutlíkova 17, 851 02 Bratislava proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra SR, Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o náhradu škody, takto

r o z h o d o l :

Súd konanie v časti o zaplatenie 119,37 Eur zastavuje.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 2 482,04 titulom náhrady škody do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 23.03.2012 sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 3 179,76 Eur titulom náhrady škody a sumy 10 000,- Eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy a trov konania z dôvodu nezákonného rozhodnutia.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že uznesením Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Bratislava - okolie, pracovisko Senec zo dňa 04.03.2009 bolo začaté trestné stíhanie voči navrhovateľovi ako obvinenému zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom. Dňa 05.03.2009 bol navrhovateľ zadržaný a umiestnený v CPZ z dôvodu, že bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné konanie alebo bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, ktorý pripravil alebo ktorým hrozil. Proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal navrhovateľ do zápisnice o výsluchu obvineného sťažnosť, ktorá bola uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry Pezinok zamietnutá. Dňa 21.07.2009 Úrad justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Bratislava - okolie oznámil, že došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku, pre ktorý bol navrhovateľ stíhaný na prečin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom. Navrhovateľ dňa 23.10.2009 podal na Úrad justičnej a kriminálnej polície OR PZ Bratislava - okolie návrh na zastavenie trestného stíhania. Dňa 12.04.2010 bola Okresnou prokuratúrou Pezinok podaná obžaloba na navrhovateľa a ďalších spoluobvinených. Okresným súdom v Pezinku bol dňa 22.04.2010 vydaný trestný rozkaz, v ktorom bol navrhovateľ uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom a odsúdený k peňažnému trestu vo výške 300,- Eur a pre prípad, že by bol výkon peňažného trestu úmyselne zmarený, k náhradnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Proti uvedenému trestnému rozkazu podali všetci obvinení odpor, nakoľko sa skutku, ktorý sa im kládol za vinu, nedopustili, a to ani jednotlivo, ani spoločne. Dňa 17.03.2011 na hlavnom pojednávaní

bol Okresným súdom v Pezinku vyneseny rozsudok, na základe ktorého bol navrhovateľ ako aj ostatní obvinení, oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní. Žiadosťou zo dňa 28.10.2011 si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody voči Slovenskej republike v zastúpení Ministerstva vnútra SR, ktorej odporca nevyhovel. Návrhom na začatie konania si navrhovateľ uplatnil nárok na náhradu škody spočívajúci vo vynaložených trovách obhajoby vo výške 3 179,76 Eur a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- Eur, spočívajúcej v zásahu do jeho osobnej cti a dobrej povesti, v právnej neistote počas trestného stíhania a psychickom tlaku, ktorému musel čeliť.

Odporca sa k návrhu vyjadril písomným podaním doručeným súdu dňa 30.04.2012, v ktorom žiadal návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietnuť. Vychádzajúc z ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého právo na náhradu škody možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola spôsobená škody, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom, uviedol, že v prípade navrhovateľa neboli splnené zákonné podmienky na priznanie náhrady škody. Ďalej uviedol, že trestné stíhanie je nepochybne zásahom obmedzujúcim súhrn osobnostných práv, ale také obmedzenie je legitímne vzhľadom na verejný záujem na ochrane spoločnosti pred páchatelmi trestnej činnosti. V prípade, že nedôjde k excesu, bez ohľadu na výsledok trestného konania zásahy súvisiace s trestným konaním vykonané v súlade so zákonom nie je možné považovať za neoprávnené, pričom v danom prípade vyšetrovateľ postupoval v trestnom konaní v medziach Trestného poriadku. Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody spočívajúcej v trovách obhajoby, odporca namietal výpočet odmeny za jeden právny úkon vo výške 115,90 Eur, pričom v zmysle § 12 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. si mal účtovať 57,95 Eur. Pri úkone výsluchov a konfrontácií dňa 06.03.2009 namietal, že advokátovi nepatrí odmena za každý jeden úkon, ale za každé dve začaté hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín, ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny podľa § 14 ods. 1 písm. c) vyhlášky. Rovnako to platí aj pri úkonoch uskutočnených dňa 17.03.2009, 18.03.2009, 27.03.2009 a 04.05.2009. Odporca namietal tiež odmenu za úkon zo dňa 15.02.2011 (rokovanie s klientom), nakoľko po poslednej porade dňa 25.11.2010 nedošlo k inému úkonu právnej služby v zmysle § 14 ods. 6 vyhlášky.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - uznesenie vyšetrovateľa PZ Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Bratislava - okolie o začatí trestného stíhania navrhovateľa zo dňa 04.03.2009, ČVS: ORP-305/3-OVK-BH-2009, zápisnica Okresného riaditeľstva PZ Bratislava - okolie zo dňa 05.03.2009 o zadržaní obvineného, zápisnica o výsluchu obvineného zo dňa 05.03.2009, uznesenie Okresnej prokuratúry Pezinok zo dňa 06.04.2009, č. 2Pv 279/09-7, oznámenie o zmene právnej kvalifikácie zo dňa 21.07.2009, návrh na zastavenie trestného stíhania zo dňa 23.10.2009, obžaloba zo dňa 12.04.2010, trestný rozkaz Okresného súdu Pezinok zo dňa 22.04.2010, č.k. 2T 52/2010, odpor proti trestnému rozkazu zo dňa 29.04.2010, rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 17.03.2011, č.k. 2T 52/2010, žiadosť o predbežné prejednanie nároku zo dňa 28.10.2011, odpoveď na žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 06.03.2012, faktúra zo dňa 22.06.2011, príjmový pokladničný doklad zo dňa 15.07.2011, obsahom vyšetrovacieho spisu OR PZ v Bratislave č. ORP-305/3-OVK-BM-2009, obsahom súdneho spisu Okresného súdu Pezinok sp.zn. 2T 52/2010, na základe ktorých ustálil nasledovný skutkový stav:

Uznesením vyšetrovateľa PZ Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Bratislava - okolie zo dňa 04.03.2009, ČVS: ORP-305/3-OVK-BH-2009

Bolo proti navrhovateľovi začaté trestné stíhanie ako obvineného za zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 188 ods. 1, ods. 2, písm. c) Trestného zákona k § 20 Trestného zákona.

Zo zápisnice Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ Bratislava - okolie zo dňa 05.03.2009, ČVS: ORP-305/3-OVK-BH-2009 súd zistil, že navrhovateľ bol zadržaný z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. b,c Trestného poriadku a v rovnaký deň bol vykonaný výsluch navrhovateľa ako obvineného.

Uznesením Okresnej prokuratúry Pezinok zo dňa 06.04.2009, č. 2Pv 279/09-7 bola zamietnutá sťažnosť navrhovateľa proti uzneseniu vyšetrovateľa o vznesení obvinenia.

Vyšetrovateľ PZ vyrozumel navrhovateľa listom zo dňa 21.07.2009 o zmene právnej kvalifikácie na trestný čin prečin ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona k § 20 Trestného zákona.

Navrhovateľ podaním zo dňa 23.10.2009 požiadal o zastavenie trestného stíhania.

Okresná prokuratúra Pezinok podala na súd dňa 16.04.2010 obžalobu na navrhovateľa ako obvineného za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Okresný súd Pezinok dňa 22.04.2010 vydal trestný rozkaz, č.k. 2T 52/2010, ktorým uznal navrhovateľa vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Proti vyššie uvedeného trestnému rozkazu podal navrhovateľ dňa 29.04.2010 odpor.

Rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 17.03.2011, č.k. 2T 52/2010 bol navrhovateľ oslobodený spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Navrhovateľ požiadal Ministerstvo spravodlivosti SR žiadosťou zo dňa 28.10.2011 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

Ministerstvo vnútra listom zo dňa 06.03.2012 odpovedalo na žiadosť navrhovateľa tak, že žiadosti nemožno vyhovieť.

Z faktúry č. 42/11 zo dňa 22.06.2011 súd zistil, že navrhovateľovi a ostatným obžalovaným bola vyfakturovaná suma 12 719,- Eur ako odmena za právne služby JUDr. Stanislavom Jakubčíkom, advokátom.

Z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 15.07.2011 súd zistil, že suma 3 179,76 bola vyplatená navrhovateľom JUDr. Stanislavovi Jakubčíkovi.

Uvedený skutkový stav týkajúci sa priebehu trestného konania nebol sporný. Sporná bola otázka existencie nezákonného rozhodnutia vo vzťahu k náhrade škody a účelnosť časti vynaložených trov obhajoby ako nároku na náhradu škody.

Podľa § 3 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 cit. zákona právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 cit. zákona ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 6 ods. 2 cit. zákona právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 8 ods. 6 cit. zákona právo na náhradu škody nevznikne

- a) ak si osoba uloženie trestu, ochranného opatrenia alebo väzbu zavinila sama,
- b) pri zahľadení odsúdenia alebo odpustení alebo zmiernení trestu udelením individuálnej milosti alebo amnestie prezidentom republiky,

- c) ak súhlas daný poškodeným alebo príslušným štátnym orgánom, ktorý bol potrebný na začatie trestného stíhania alebo pokračovanie v ňom, bol vzatý späť, hoci sa tento súhlas podľa osobitného predpisu vyžaduje,
- d) ak dôjde k zastaveniu trestného stíhania z dôvodu, že je trest, ku ktorému môže stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý pre iný čin bol obvinenému už uložený alebo ktorý ho podľa očakávania postihne, alebo že o skutku obvineného bolo už rozhodnuté iným orgánom disciplinárne, kárne alebo cudzozemským súdom alebo cudzozemským úradom a toto rozhodnutie možno považovať za dostačujúce,
- e) ak došlo k podmiennečnému zastaveniu trestného stíhania podľa osobitného predpisu,
- f) ak bol schválený zmier podľa osobitného predpisu,
- g) ak bola osoba spod obžaloby oslobodená alebo trestné stíhanie zastavené, pretože nie je trestne zodpovedná, alebo ak po právoplatnosti rozhodnutia zanikla trestnosť činu alebo medzinárodná zmluva, ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným v zákone, alebo amnestia prezidenta republiky nedovoľuje trestné stíhanie, čin prestal byť zmenou zákona trestným činom alebo miernejší trest bol uložený preto, že na trestný čin zákon ustanovil miernejší trest,
- h) ak ide o väzbu nariadenú v konaní o vydaní do cudziny; to neplatí, ak škoda bola spôsobená nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom orgánov Slovenskej republiky, alebo
- i) ak škoda bola spôsobená rozhodnutím cudzieho orgánu uznaného alebo prevzatého na výkon na územie Slovenskej republiky.

Podľa § 17 ods. 1 cit. zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk.

Podľa § 18 ods. 1 cit. zákona účinného v čase vydania rozhodnutia o vznesení obvinenia, náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Podľa § 18 ods. 2 cit. zákona náhrada škody zahŕňa aj náhradu trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 18 ods. 3 cit. zákona súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia vo výške ustanovenej osobitným predpisom. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je existencia nezákonného rozhodnutia, existencia škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím, za splnenia podmienky využitia riadnych opravných prostriedkov a zrušenia nezákonného rozhodnutia.

Nárok na náhradu škody uplatnený navrhovateľom vychádzal z nezákonného rozhodnutia o vznesení obvinenia.

Čo sa týka uznesenia o vznesení obvinenia, súd vychádzal z právneho názoru, že zastavenie trestného stíhania ako aj oslobodenie spod obžaloby majú rovnaké dôsledky, ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, ak k nim došlo z určitých dôvodov, a to v podstate preto, že predpoklad o spáchaní trestného činu vyslovený v uznesení o vznesení obvinenia nebol potvrdený. V danom prípade možno vyvodit' záver, že ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa ustanovení § 1 až § 6 zákona č. 514/2003 Z.z. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Uvedené právo nevznikne v prípadoch ustanovených v § 8 ods. 6 cit. zákona, čo však nie je prípad navrhovateľa. Ustanovenia § 8 ods. 6 citovaného zákona vymedzujú prípady, kedy poškodený nemá právo na náhradu škody, spôsobenej rozhodnutím o väzbe a o treste, pričom tieto ustanovenia je potrebné použiť analogicky aj pre prípad vznesenia obvinenia v súlade so zásadou systematického výkladu zákonov.

Vzhľadom k uvedenému súd priznal navrhovateľovi náhradu škody vo výške 2 482,04 Eur spočívajúcu vo vynaložených trovách obhajoby v trestnom konaní. Pokiaľ ide o namietanú výšku trov obhajoby

spočívajúcu v tom, že advokát si mal účtovať za jeden úkon právnej služby sumu 57,95 Eur a nie sumu 115,90 Eur, súd dospel k záveru, že právny zástupca si trovy obhajoby účtoval správne, nakoľko voči navrhovateľovi bolo vznesené obvinenie zo zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného poriadku s trestnou sadzbou 7 až 12 rokov, čo predstavuje základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby ako 1/6 výpočtového základu sumu 115,90 Eur, pričom v zmysle § 12 ods. 6 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb sa na zmenu právnej kvalifikácie neprihliada (so zohľadnením skutočnosti, že išlo o spoločnú obhajobu štyroch obvinených). V ostatnej namietanej časti náhrady trov obhajoby navrhovateľ svoj návrh zobral späť. Súd priznal navrhovateľovi nárok na náhradu škody vo výške 2 482,04 Eur, ktorú uhradil svojmu právnomu zástupcovi na základe predloženej faktúry (a ktorú časť odporca nerozporoval) a v časti náhrady škody vo výške 119,37 Eur konanie zastavil na základe účinného späťvzatia navrhovateľom so súhlasom odporcu v zmysle § 96 O.s.p.. V časti o zaplatenie 578,35 Eur súd konanie zastavil uznesením zo dňa 12.06.2012 na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom v tejto časti ešte pred začatím pojednávania vo veci samej.

Súd zamietol návrh navrhovateľa v časti, v ktorej žiadal zaviazat' odporcu na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10 000,- Eur. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, v konaní nepredložil žiadne listinné ani iné dôkazy preukazujúce vznik nemajetkovej ujmy a v tomto ohľade odmietol vypovedať i samotný navrhovateľ, pričom iba samotné tvrdenia o zásahu do dobrej povesti a cti navrhovateľa, psychickom tlaku a neistote nie sú postačujúce pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy.

Pokiaľ ide o námietku odporcu, že organizačná zložka Ministerstvo vnútra SR nemôže byť kompetentná konať za štát z titulu novely zákona č. 514/2003 Z.z. účinnnej od 01.01.2013, nakoľko v zmysle novely je zástupcom štátu v sporoch o náhradu škody podľa uvedeného predpisu Generálna prokuratúra SR, súd ustálil, že podanie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody ako aj samotná žaloba boli podané za účinnosti ustanovenia § 4 zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého zástupcom štátu v danom prípade je ministerstvo vnútra SR, nakoľko nárok navrhovateľa vychádza z nezákonného rozhodnutia vyšetrovateľa, preto zástupcom štátu je v tomto prípade Ministerstvo vnútra SR. Hoci uvedená novela (zákon č. 412/2012 Z.z.) neobsahuje prechodné ustanovenia, súd má za to, že zmena zástupcu štátu v priebehu konania, keď žiadosť o predbežné prerokovanie nároku ako aj žaloba smerovali voči Slovenskej republike, zastúpenej orgánom, ktorý v danom čase bol oprávnený štát zastupovať (a nárok aj predbežne prerokoval), by bolo v rozpore so zásadou hospodárnosti konania a na ujmu navrhovateľa ako účastníka konania.

O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 151 ods. 3 O. s. p., tak, že o trovách rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Bratislava I, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O. s. p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205, ods. 2 O. s. p. Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že účastník svoju povinnosť uloženú týmto rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti nesplní dobrovoľne, môže byť podaný návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.